

Quietes estaven les aigües de la immensa mar. Ses ones mansament besaven la platja de l'Estartit, i l'alt Montgrí allargava les ombres agegantades al veure's poc a poc abandonat pel sol. Davant seu, al costat de la desembocadura del Ter, les Illes Medes treien sos caps descarnats i punxeguts damunt les aigües, i un vol de blanques gavines revolotejava i es banyava en elles. Una barqueta tripulada per un sol mariner que acompanyava un passatger a la més gran de les Illes s'allunyava en aquell moment de l'Estartit. No és que tingués aquell res que fer en dita Illa, habitaven-la quasi només un oficial i una petita guarnició. Únicament la curiositat li féu emprendre aquell camí.

Fondejaren en la cala, i després de desembarcar, nostre curiós viatger inspeccionà les fortificacions que hi feren anys passats i que serveixen per a vigilar la costa; les quals inútilment bombardejaren los francesos. Seguí després l'edifici que serveix d'hospital, los magatzems on guarden los queviures i la pólvora, la casa del governador i les habitacions de la petita guarnició i comptats sers que hi tenen la morada, algunes d'elles fetes dins la mateixa roca.

L'Illa és alta i de roca guixosa, així és que poca vegetació vingué a alegrar la vista del viatger. Unes quantes cabres i ovelles pasturaven per entre les roques sens ser guardades per ningú, i alguns soldats collien los agres fonolls marins per a fer-ne son sopar.

Veient que ja es feia tard, i que res més hi havia que veure en aquella poc menos que solitària roca, digué al mariner que aparellés la barqueta.

Anava ja a embarcar-se, quan cinc o sis hòmens estranyament vestits, i de figures i ademans més estranys encara, sortiren del peu de la mar i començaren a pujar per lo rocam amb sens igual lleugeresa i per un lloc que semblava inaccessible.

—Qui són aquesta gent? —preguntà el passatger.

—Són pescadors de corall, que amb gran abundor aquí es cria

—repongué el mariner.

Fins que desaparegueren de sos ulls atònits, los estigué mirant.

Després se ficà dins la barca per a tornar a Torroella.